

Propunere pentru Proiect de lege:
Lege privind reglementarea profesiei de psihoterapeut

Capitolul I

Dispoziții generale

Art. 1 (1) Prezenta lege stabilește cadrul general pentru practicarea profesiei de psihoterapeut.
(2) Prin autorizarea psihoterapeutului, în sensul prezentei legi, se înțelege obținerea dreptului de liberă practică și recunoașterea de către statul român, prin instituțiile abilitate, a posibilității exercitării profesiei de psihoterapeut pe teritoriul României.

Art. 2 (1) Prin exercitarea profesiei de psihoterapeut, în sensul prezentei legi, se înțelege aplicarea tratamentului realizat cu ajutorul unor metode psihoterapeutice și non-medicale sau non-chimice, în cadrul unei relații terapeutice dintre una sau mai multe persoane tratate și unul sau mai mulți psihoterapeuți formați într-o manieră generală și specială. Obiectivele unui astfel de tratament sunt de a ameliora sau elimina simptomele, de a favoriza modificarea tiparelor comportamentale, a atitudinilor și relaționărilor perturbate, și de a favoriza procesul de maturizare și de dezvoltare a persoanei în scopul promovării stării de bine fizic și mental.

(2) Exercițarea independentă a psihoterapiei constă în practicarea pe proprie răspundere a activităților descrise la alin. (1), ca liber profesionist sau în cadrul unui raport de muncă.

Art. 3 Psihoterapeutul este persoana selectată, instruită, certificată și autorizată să exercite această profesie în condițiile prezentei legi.

Art. 4 În exercitarea profesiei, psihoterapeutul este independent și se supune normelor de etică ale Codului deontologic al profesiei de psihoterapeut.

Art. 5 (1) Formarea completă în psihoterapie cuprinde teoria, autocunoașterea și practica sub supervizare, conform standardelor fiecărei metode (școli/orientări/modalități) în parte și reprezintă pregătirea de specialitate pentru profesia de psihoterapeut.

(2) Accesul la pregătirea pentru profesia de psihoterapeut se realizează ca urmare a diverselor calificări preliminare, potrivit art.8, alin. (1) și (2) ale prezentei legi.

Art. 6 (1) Pregătirea pentru profesia de psihoterapeut se realizează la un nivel avansat, științific și calificat.

(2) Pregătirea psihoterapeutului include însușirea cunoștințelor generale psihoterapeutice, precum și formarea teoretică și clinică specifică fiecărei școli psihoterapeutice, cum ar fi: psihoterapia psihanalitică, sistemică și familială, cognitivă și comportamentală, și umanistă.

(3) Varietatea metodelor de psihoterapie este asigurată și garantată prin lege.

(4) Prin formator se înțelege acea persoană care în baza experienței și calificării sale, întrunind criteriile necesare specifice elaborate de fiecare metodă în parte, este abilitată în vederea realizării/coordonării procesului de formare pe baza unei metodologii stabilite.

Art. 7 Psihoterapia este o disciplină și o profesie independentă, liberală, diferită de psihiatrie și psihologie.

Capitolul II

Formarea, certificarea și autorizarea psihoterapeuților

Art. 8 Condițiile formării psihoterapeutului sunt:

- (1) Pentru începerea pregătirii de specialitate în psihoterapie este obligatorie absolvirea unei instituții de învățământ universitar de lungă durată sau a unei forme de învățământ echivalente conform criteriilor stabilite de Ministerul Sănătății Publice în baza normelor Comisiei Naționale de Psihoterapie;
- (2) Diploma de licență în medicină și diploma de licență în psihologie sunt considerate adecvate pentru începerea formării de specialitate în profesia de psihoterapeut. Condițiile suplimentare necesare pentru celelalte categorii de licențiați sunt stabilite de Ministerul Sănătății Publice în baza normelor Comisiei Naționale de Psihoterapie;
- (3) Absolvirea unei pregătiri de specialitate pentru profesia de psihoterapeut într-una dintre metodele de psihoterapie recunoscute conform reglementărilor prezentei legi;
- (4) Capacitatea de exercițiu și împlinirea vârstei de 24 de ani înainte de începerea formării de specialitate în psihoterapie.

Art. 9 (1) Formarea de specialitate a psihoterapeutului se realizează și se atestă prin diplomă de către organizațiile sau instituțiile acreditate de către Ministerul Sănătății Publice conform normelor stabilite de Comisia Națională de Psihoterapie. Aceste organizații și instituții sunt responsabile de realizarea pregătirii de specialitate și de atestarea prin diplomă pentru profesia de psihoterapeut.

(2) Formatorii își pot exercita profesia în cadrul organizațiilor/instituțiilor de formare profesională de specialitate acreditate.

Art. 10 (1) Condiția obligatorie pentru autorizarea psihoterapeuților este obținerea dreptului de liberă practică acordat de Ministerul Sănătății Publice.

(2) Ministerul Sănătății Publice stabilește, cu avizul Comisiei Naționale de Psihoterapie, criteriile necesare pentru acordarea dreptului de liberă practică pentru psihoterapeuții atestați în baza art. 9 alin (1).

(3) Ministerul Sănătății Publice stabilește, cu avizul Comisiei Naționale de Psihoterapie, criteriile necesare pentru acordarea dreptului de liberă practică pentru cetățenii români sau pentru cetățenii altor state care au obținut o diplomă de psihoterapeut în baza normelor unui alt stat.

(4) Ministerul Sănătății Publice dispune înscrierea psihoterapeuților cu drept de liberă practică în Lista Psihoterapeuților.

(5) Ministerul Sănătății Publice stabilește criteriile de pregătire profesională continuă pentru psihoterapeuții cu drept de liberă practică sau poate suspenda dreptul de liberă practică în conformitate cu normele Comisiei Naționale de Psihoterapie.

Art. 11 (1) Acreditarea formatorilor și a organizațiilor/instituțiilor de formare pentru pregătirea de specialitate se va acorda atunci când este asigurată atingerea obiectivelor de pregătire profesională prevăzute de curriculum-ul de pregătire profesională, precum și nivelul adecvat al cunoștințelor și capacităților formatorilor. Orientarea curriculum-ului corespunzător după metodele specifice de pregătire profesională trebuie să se bazeze pe o teorie psihoterapeutică privind acțiunea umană, legată de o metodică de sine stătătoare, verificată prin aplicarea în practică.

(2) Organizațiile/instituțiile de formare acreditate pentru pregătirea de specialitate vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Acreditarea organizațiilor/instituțiilor de formare poate fi retrasă oricând dacă reiese faptul că împrejurările determinante pentru acreditare s-au modificat sau că o premisă necesară pentru acreditare nu a existat de la început.

(4) Organizațiile/instituțiile de formare trebuie să prezinte Comisiei Naționale de Psihoterapie un raport anual asupra activității de pregătire profesională desfășurată.

Art. 12 (1) Partea practică a formării de specialitate se va realiza în cadrul unor instituții din sistemul de asistență medicală, socială sau în cadrul propriilor structuri ale unei organizații/instituții de formare, cu condiția îndeplinirii criteriilor stabilite în acest sens de către Ministerul Sănătății Publice în conformitate cu normele Comisiei Naționale de Psihoterapie.

(2) Persoanele care sunt în formarea de specialitate primesc, prin responsabilitatea organizațiilor/instituțiilor de formare, autorizarea pentru practicarea temporară a activității de psihoterapie, sub titlul profesional de psihoterapeut sub supervizare în vederea efectuării practicii de specialitate. Formatorii și/sau organizațiile/instituțiile de formare sunt responsabile de a trimite Comisiei Naționale de Psihoterapie, anterior datei de începere a practicii, lista acestor persoane, precum și perioada pentru care li se acordă acest titlu profesional.

Art. 13 Poate obține titlul de psihoterapeut numai acea persoană care:

(1) îndeplinește condițiile obligatorii privind formarea de psihoterapeut prevăzute de prezenta lege;

(2) are capacitatea de exercițiu;

(3) a împlinit vârsta de 28 de ani;

(4) este aptă, din punct de vedere medical, pentru exercitarea acestei activități;

(5) nu a fost condamnată definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni de natură să aducă atingere prestigiului profesiei.

Art. 14 Toate persoanele atestate ca psihoterapeuți, prin diplomă, conform prevederilor art. 9 alin (1) sunt înscrise în Registrul Național al Psihoterapeuților din România, întocmit de Ministerul Sănătății Publice.

Capitolul III

Drepturile și accesul pacienților la psihoterapie

Art. 15 (1) Toate persoanele au acces liber la tratamente de psihoterapie reglementate conform legii.

(2) Persoanele care se adresează unui psihoterapeut beneficiază de tratament numai după exprimarea în scris a acordului de voință.

(3) Persoanele care se adresează unui psihoterapeut beneficiază de confidențialitatea datelor împărtășite în timpul ședințelor de terapie și a celor privind starea de sănătate.

Capitolul IV

Comisia Națională de Psihoterapie

Art. 16 (1) În vederea organizării activității de psihoterapie se înființează Comisia Națională de Psihoterapie.

(2) Comisia Națională de Psihoterapie se organizează și funcționează potrivit prevederilor prezentei legi, precum și prevederilor regulamentelor proprii .

(3) Comisia Națională de Psihoterapie este formată din următorii:

a) reprezentantul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului,

b) reprezentantul Ministerului Sănătății Publice,

c) reprezentantul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse,

d) cel mult cîte un reprezentant al fiecărei metode de psihoterapie recunoscute la nivel european.

(4) Comisia Națională de Psihoterapie alcătuită din reprezentanții menționați la alin. (3), lit. a)-c) vor selecta reprezentanții menționați la alin. (3), lit. d) prin consultări cu organizația națională reprezentativă pentru profesia de psihoterapeut. Membrii Comisiei Naționale de Psihoterapie sunt confirmați prin ordin al ministrului sănătății publice.

(5) Reprezentanții menționați la alin. (3), lit. d) sunt cei care stabilesc Regulamentul Profesiei de Psihoterapeut, alege din rândul lor un președinte și numesc unul până la 3 secretari ai Comisiei. Toți

membrii Comisiei stabilesc regulamentul de funcționare și organizare al Comisiei. Acest regulament se aprobă prin ordin al ministrului sănătății publice.

(6) Modalitatea de alegere ulterioară a membrilor Comisiei va fi menționată în regulamentul de organizare și funcționare al Comisiei Naționale.

(7) Durata mandatului membrilor Comisiei Naționale de Psihoterapie este de 5 ani.

(8) Situațiile în care calitatea de membru al Comisiei Naționale de Psihoterapie încetează în timpul exercitării mandatului, precum și procedura revocării sunt stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare al Comisiei.

(9) Comisia Națională de Psihoterapie se întrunește în ședințe ordinare, la solicitarea președintelui Comisiei, de cel puțin 2 ori pe an. Comisia Națională de Psihoterapie se întrunește în ședințe extraordinare, la solicitarea președintelui Comisiei sau la solicitarea a două treimi din membrii sai, ori de câte ori este considerat necesar.

(10) Președintele Comisiei este însărcinat cu organizarea administrativă a secretariatului Comisiei.

Art. 17 Pentru activitatea depusă, membrii Comisiei Naționale de Psihoterapie au dreptul la o indemnizație, în condițiile stabilite prin regulamentul de funcționare și organizare a Comisiei.

Art. 18 (1) Lucrările Comisiei Naționale de Psihoterapie se desfășoară în prezența a cel puțin două treimi din membrii săi.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale Comisia Națională de Psihoterapie adoptă hotărâri cu majoritate absolută.

(3) La lucrările Comisiei Naționale de Psihoterapie pot fi invitate să participe persoane din orice alte instituții sau organisme profesionale, a căror consultare este necesară pentru luarea măsurilor sau pentru adoptarea hotărârilor Comisiei.

Art. 19 Comisia Națională de Psihoterapie are următoarele atribuții principale:

(1) elaborează standardele profesionale în domeniul psihoterapiei, pe baza celor mai bune practici internaționale în materie și a experienței acumulate la nivel național în acest domeniu;

(2) actualizează anual lista metodelor de psihoterapie recunoscute de statul român.

(3) stabilește normele de acreditare a formatorilor și organizațiilor/instituțiilor de formare, în acord cu prevederile prezentei legi;

(4) stabilește normele de autorizare a psihoterapeuții, în condițiile prevăzute de prezenta lege;

(5) întocmește și actualizează Registrul Național al Psihoterapeuților din România, care se publică anual;

(6) supraveghează respectarea standardelor de formare în domeniul psihoterapiei;

(7) adoptă codul de etică și deontologie profesională a psihoterapeutului, precum și normele de răspundere disciplinară;

(8) veghează la respectarea prevederilor conținute de codul de etică și deontologie profesională a psihoterapeutului și aplică normele privind răspunderea disciplinară a acestora;

(9) face propuneri pentru completarea sau, după caz, corelarea legislației privind psihoterapia;

Capitolul V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 20 (1) În termen de 2 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se înființează Comisia Națională de Psihoterapie.

(2) Pentru organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Psihoterapie fondurile și mijloacele necesare se vor aloca de la bugetul de stat. La acestea se vor adăuga ulterior fondurile obținute de Comisia Națională de Psihoterapie prin taxele pe care aceasta le stabilește.

Art. 21 La data publicării prezentei legi orice dispoziții contrare, se abrogă .